

BRANSTONER DÖNÜŞÜM ÖZGÜLLÜ 2021

STRUAN MURRAY

RESİMLEYEN: MANUEL ŞUMBERAC

KAYIP DÜNYANIN TANRILARI
SONSUZLUK
MAKİNESİ

Dünya kim tarafından bozulacak?
Okuyun mu, Dünyayı mı?

Çeviren: Güneş Çıgay

X-
LIB
RIS

KAYIP DÜNYANIN TANRILARI
SONSUZLUK
MAKİNESİ

Kayıp Dünyanın Tanrıları Sonsuzluk Makinesi

Özgün adı: Orphans of the Tide - Eternity Engine

Yazan: © 2022 Struan Murray

Resimleyen: © 2022 Manuel Šumberac

İlk olarak 2022'de Penguin Random House şirketler grubunun bir parçası olan Penguin Books Limited'te yayımlanmıştır.

Bu kitabın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Türkiye yayın hakları: © 2024 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10 Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

1. Baskı: İstanbul, 2024

ISBN: 978-625-6534-72-8

Sertifika no: 44 919

Çeviren: Güneş Çığay

Yayına hazırlayan: Keriman Güldiken

Kapak tasarımı: Serkan Yolcu

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 xlibris.kitap

 xlibris_kitap

www.doganyayinlari.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

BRANFORD BOASE ÖDÜLÜ 2021

STRUAN MURRAY

KAYIP DÜNYANIN TANRILARI
SONSUZLUK
MAKİNESİ

Resimleyen

MANUEL ŠUMBERAC

Çeviren: Güneş Çıgay

Anbara için...

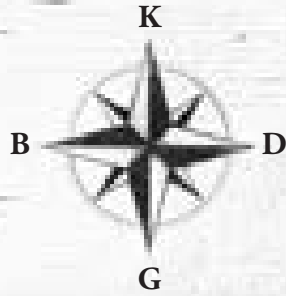
İMPARATORLUK VE AYRIK DENİZ

Okyanus

BATIK ADASI'NA
GİDER

ŞEHİR

Okyanus

Kayıp Dünyanın Sakinleri

1. KİTAP

Eleanor (Ellie) Lancaster: Mucit ve Düşman'ın kırk altıncı konağı.

Anna Stonewall: Yetimhane Sokağı yetimlerinden. Kendini onların lideri tayin etti.

James Castion: Eski Engizisyoncu ve emekli balina lordu.

Killian Hargrath: Ünlü Engizisyoncu ve geleceğin azizi.

Anthony Vanahaugh: Baş Engizisyoncu, Engizisyon ve Şehir Konseyi'nin lideri.

Nathaniel Archer: Balina Lordları Loncası'nın seçilmiş lideri.

Finn Lancaster: Ellie'nin kardeşi (*merhum*).

Hannah Lancaster: Ünlü mucit, Ellie ve Finn'in annesi (*merhum*).

Altimus Ashenholme: Bilgin ve mucit, Hannah Lancaster'ın akıl hocası, Kate'in babası (*öldüğü sanılıyor*).

Claude Hestermeyer: Akademisyen ve Düşman'ın kırk beşinci konağı (*merhum*).

Peter Lambeth: Akademisyen (*merhum*).

Lily Fry: Ibnet'in en iyi arkadaşı.

Benjamin Ibnet: Fry'in en iyi arkadaşı.

2. KİTAP

Kate: Batık Adası'nın yirmi birinci hükümdarı ve Yaşam Tanrısı'nın konağı olduğu varsayılan kişi.

Yedi Gözcü: Kraliçe'nin sessizlik yemini etmiş koruyucuları.

Anitha Hassar: Kraliçe'nin ordusunun generali.

Loren Alexander: Gözden düşmüş bir asilzade.

Leila: Balina binicisi ve Batık Adası'nın ilk hükümdarı (*merhum*).

Thea: Batık Adası'nın yirminci hükümdarı ve Kate'in annesi (*merhum*).

Viola Altdor: Denizci ve devrimci.

Oscar Molworth: Çirkin Meşe hanının hancısı. Kendini her şeyin ustası ilan etmiş bir portakal âşığı.

TANRILAR

Deniz Tanrısı: Şu anda Seth adında bir çocuk olarak yaşıyor.

Yaşam Tanrısı: Tanrı-Kuş olarak da bilinir. Kate olarak yaşadığı varsayılıyor, gerçekteyse nerede olduğu belirsiz.

İnsanlığın Büyük Düşmanı: “Tanrıları Boğan Tanrı” veya “Düşman” olarak da bilinir. En son Ellie Lancaster'ı konak olarak seçti ve onun içinde yaşıyor.

Son Şehir

Yetimler, okyanusun ayak bileklerine kadar uzandığı çatılardan geçerken sudan bir balina fırladı. Suyu bir örtü gibi savurarak havada dönüp silah patlaması gibi bir gümbürtüyle dalgalara çarpınca yetimler “Ayy!” diye bağıldılar.

“Dalga beni ıslattı!” diye sevinçle çığlık attı Ibnet. Tepeden tırnağa sırlıslıkmadı. “Anna bak, dalga beni ıslattı! Bu iyi şans getirir, değil mi?”

“Kötü şans getirir şapşal,” dedi Fry, onun kolunu yumruklayarak. “Bir yıl içinde ölürsün.”

“Seni de ıslatmış,” dedi Ibnet. “Kötü şans getirmez, değil mi Anna?”

Anna çatının kenarına çömelmiş, balinanın bıraktığı kocaman köpük halkasını inceliyordu. Etrafına toplanmış yetimlerin ellerinde ıvır zıvır çuvalları vardı. Çocuklar Düzlüklere okyanusun sunduklarını toplamak için gelirlerdi. Gelgit sırasında çatılara vu-

ran döküntüleri... Dünya boğulmadan önceki hazineleri ortaya çıkarmayı hayal ediyorlardı: kılıçlar, taşlar ve yakut sandıklar... Çoğunlukla bulduklarıysa istiridye kabukları, balık kafaları ve insan kafatası parçaları olduğunu iddia ettikleri kırık çanak çömlekten ibaretti.

Su dalgalandı ve üzeri midye kaplı koyu renkli bir tümsek belirdi, ardından hava püskürttü. Anna yutkundü. En son bir kambur balina gördüğünde hayatı sonsuza dek değişmişti. Bunun bir işaret olup olmadığını merak ederek nefesini tuttu.

“Anna,” diye sızlandı İbnet.

“İyi şans getirir İbnet.” diye çıkıştı Anna yetimlere dönerek. “İan, şu kızarıklığı kaşımayı bırak. Edward, sana daha önce de söyledim; onları ağzına sokma.” Hızlıca bir kafa sayımı yaptı. “Fry nerede?”

“Buradayım,” dedi Fry, ilerideki çatılardan onlara kötü bakışlar fırlatan ikinci bir çocuk grubunu inceleyerek. “Şurada bir balina varken neden bizi izliyorlar?”

“Görmezden gelin onları,” dedi Anna.

“Hey yetimler!” Bu çığlık, üzerlerine bir toprak parçası gibi savruldu. “O balınayı buraya siz mi çağırdınız? İçinden yine Düşman mı çıkacak?”

Uzun boylu, yakışıklı bir çocuk Anna'nın üzerine yürüdü; diğer çocuklarsa sular sıçratarak yaklaşırlarken, sanki hastalık taşıyorlarmış gibi yetimleri aşağılarcasına süzüyorlardı.

“Yetimlerin Düzlüklere girmesi yasak!” dedi çocuk. “Hazineyi hak etmiyorlar.”

Anna çamurlu suyun içinde hışımla yürüyerek çocuğun karşı-

sına dikildi ve ıslak kızıl saçlarının arasından ona kötü kötü baktı. İçinde ne öfke ne de korku vardı. Çok daha kötülerıyla karşılaşmıştı.

“Sizinle yaşayan bir konak vardı,” dedi çocuk. “Ellie Lancaster.” Arkasındaki çocuklar bu ismi duyunca ürperdiler. “Hâlâ yanınızda olduğuna kalıbımı basarım, ha? O ve Tanrıları Boğan Tanrı...”

Anna beş saniye boyunca gözlerinin içine bakınca çocuk gözlerini kırptırdı.

“Ellie Lancaster öldü,” dedi Anna. Bu sözleri söylemek acı veriyordu. Şehir’de bunun doğru olmadığını bilen tek kişi kendisiydi ama yine de en iyi arkadaşını bir daha görmesi pek olası değildi.

Çocuk omuz silkti. “Ama Düşman ölmedi. Ya şu anda birinizin içinde yaşıyorsa? Kokuşmuş, iğrenç bir yetimin içinde kendini evinde gibi hissettiğine eminim.”

Fry, “Konağı öldüğünde Düşman’ın geri dönmesi on yıl ya da daha fazla sürer,” dedi ama uzun boylu çocuk onu duymazdan geldi. Gergince burnunu kaşıyan İbnet’i işaret etti.

“Şunun tuhaf bir görünüşü var mesela. Bence emin olmak için onu Engizisyonculara vermeliyiz.”

Anna kükreyerek öne fırladı ve çocuğun bacağına bir tekme savurup onu çamurlu suya düşürdü. Kolunu yakalayıp arkasından büktüğü oğlan ciyاكلarken, Anna diğer çocuklara bakıp yaklaşmaları için meydan okuyordu. “İçinizden biri yetimlerine elini sürerse,” dedi onlara, “benim elime düşmektense Düşman’ın eline düşmeyi tercih edersiniz!”

Çocuklar korku içinde birbirlerine sokularak geri çekildiler. Anna oğlanı serbest bıraktı ve o da kolunu tutarak kaçmaya başladı.

“Şey... Sen iyi misin Anna?” diye sordu Fry.

“İyiyim!” diye çıktı, nefes nefese kalan Anna. “Alice, ayak-kabının bağı çözülmüş. Kieran, dikkat et de şu boşluğa düşme.”

“İyi olduğuna emin misin?” diye sordu Ibnet, Anna’nın gözle-rinin içine bakarak. “Az kalsın o çocuğun kolunu koparıyordun. Aslında bize zarar vermeyecekti.”

“Bu riski göze alamam. Eliza’nın merhemini sürdürdün değil mi?”

“Evet Anna,” dedi Ibnet gözlerini devirerek. “Her sabah; dok-torun dediği gibi. Ben aptal değilim.”

Fry ile Ibnet bezgince bakiştılar.

“Ne?” diye sordu Anna donuk bir sesle. “Bu bakışma ne anla-ma geliyor?”

“Eskiden hiç böyle değildin,” dedi Fry. “Durmadan bizim için endişelenmezdin yani.”

“Gerçekten sinir bozucu,” dedi Ibnet.

“Üstelik kendine hiç bakmıyorsun,” dedi Fry, Anna’nın alnın-daki ıslak bir saç tutamını kaldırarak. “Haftalardır saçına ilk kez su değdi.”

Anna bakışlarını, Fry ve Ibnet’in kendisini izleyen gözlelerinden alıp denize çevirdi. Sessizlik, su şırıltısı ve yelkenlerini dalgalan-dırarak Diriliş Kıyısı boyunca ilerleyen heybetli bir balina gemi-sindeki denizcilerin gırtlaktan gelen şarkılarıyla bozuldu. İri yarı bir adam dümenin başında durmuş, zümrüt kakmalı iri dişleriyle çocuklara gülümsüyordu. Boynunda inci bir kolye vardı. İki do-

kunacını çenesinin altından bağladığı doldurulmuş bir ahtapot da başının üstünde duruyordu.

“Bu Lord Russ!” diye bağırdı Ibbet.

“Saçmalama, bu Lord Abermoth,” dedi Fry.

Gemi, Düzlüklere yaklaştı ve Lord Abermoth bir avuç dolusu bozuk parayı ciyak ciyak bağırarak ve onları kapmak için suları sıçratarak koşan yetimlere fırlattı.

“Dur biraz, o balınayı öldürmeyecek değil mi?” diye sordu Ibbet, Fry’la bir bozuk para için güreşirken.

Ibbet’i kafakola alan Fry, “Tabii ki öldürecek,” dedi. “O bir balina lordu.”

“İyi de... O balina çok güzel ama!”

“O bir yemek!”

Anna, gemiye tırmanan genç denizcilerden bazılarını tanıdı. Dimitri de aralarındaydı. On bir yaşındayken Anna ona yetimhanenin bahçesinden kopardığı bir papatya ve kendi yazdığı beş şiir vermişti. Şiirler bir şekilde yetimhaneye geri dönmüş ve Anna oyun odasındaki tüm masa oyunlarının zarlarını alıp seslerini keseceklerine yemin ederlerse onları geri vereceğini söyleyene kadar da yetimler ciyak ciyak şiirleri okumuşlardı.

Anna, “Bana hâlâ bir bilek güreşi sözün var!” diye, gemiye yetişmek için koşan Dimitri’ye bağırdı. “Kazanırsan sana taze bir alabalık vereceğim. Artık onları ayıklamakta çok ustalaştım.”

“Yakalamam gereken daha büyük balıklar var!” diye bağırarak karşılık verdi Dimitri.

“Balinalar balık değildir aptal.”

“Lafın gelişi dedim aptal,” dedi Dimitri gülümseyerek. Elini

cebine atıp kırmızı bir elmayı kıza fırlattı. Anna, bir eliyle saçındaki çamuru aceleyle temizlerken diğeri eliyle elmayı yakaladı.

“Ah, anlıyorum,” dedi Fry tek kaşını kaldırarak. “Demek *bir-den* görünüşüne önem vermeye başladın.”

“Kapa çeneni!” dedi Anna, bir kez daha kafa sayımı yaparken. “On iki,” dedi göğsü sıkışarak. “İbnet nerede?”

İbnet, Aziz Edmund Geçidi’nin gölgesinde durmuş, tepesinde uzanan binaların arasından koyu renk paltolu, uzun boylu bir figüre bakıyordu.

“İbnet!” diye bağırdı Anna suyun içinde debelenerek. “Ondan uzak dur!”

İbnet’i yakalayıp çekti.

“Bir şey yapmıyordum!” diye yakındı çocuk. “Kolumu acıtıyorsun!”

İri yarı, hüznü bakışlı bir adam, deniz gergedanı dışından yapılmış bir bastona ağırlığınca yaslanarak geçidin merdivenlerinden iniyordu. Koyu kahverengi bir teni, kırılmış sakalı vardı ve gözlerini yere dikmişti. Bir zamanlar kırmızı olan paltosunun rengi solmuş ve düğmelerinin çoğu da kaybolmuştu.

Anna, İbnet’i diğerlerine doğru iterek, “Git!” dedi. Adama ters ters baktı. “Bir adım daha atacak olursan, o deniz gergedanı dişini kafana geçiririm!”

“Sadece konuşmak istiyorum,” diye hırıldadı Castion, sanki konuşmayı unutmış gibi boğazını ovalayarak.

“Ne istediğin umurumda değil,” dedi Anna. “Ellie’yi öldürmeye çalıştın sen.”

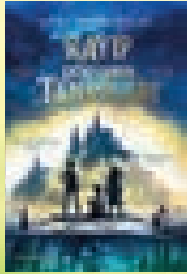
Castion yüzünü buruşturarak, “O bir konaktı,” dedi.

“Ben her yerdeyim ve herkesim. Komşun, arkadaşın, annen, baban, kardeşinim. Ben senin Düşman’ımım.”

Okyanus Tanrısı Seth’i esir alan Kraliçe Kate, onu okyanusu ikiye ayırmaya zorlar. Böylece ordusuyla birlikte Batık Adası’ndan Düşman’ın Şehri’ne gidebilecektir. Ama hesaba katmadığı bir şey vardır: Okyanus ikiye ayrıldığında tüm dünyayı yeniden yaratma gücüne sahip Sonsuzluk Makinesi ortaya çıkar ve Düşman bu makineyi kullanarak dünyayı sonsuz bir acıya boğmaya kararlıdır. Savaş yaklaşırken Düşman giderek güçlenir ve Sehir’de panik başlar. Ve bu savaşı yalnızca Ellie Lancaster ve yetim arkadaşları önleyebilir.

Ödüllü Kayıp Dünyanın Tanrıları üçlemesinin tüyler ürpertici son kitabı.

*“Sürükleyici ve orijinal”
Observer*

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44918

ISBN 978-625-6534-72-8

9 786256 534728

X-LIBRIS